

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.205 van 3 april 2015
in de zaak A. 215.161/XIV-36.264**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Frank Coel
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Kardinaal Mercierplein 8
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 2 maart 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 137.954 van 5 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 maart 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Daargelaten de vraag of verzoeker zich in een cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dienstig kan beroepen op een schending van de artikelen 57/6 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’, blijkt uit het bestreden arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

de richtlijnen van de UNHCR van oktober 2014, door verzoeker aangebracht middels een aanvullende nota, in zijn beoordeling heeft betrokken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is daarbij van oordeel dat “de door verzoekende partij bijgebrachte nota met de standpunten van de UNCHR [...] niets [wijzigd] aan hetgeen voorafgaat en dat betrekking heeft op de KRG” omdat “uit het standpunt / richtlijnen van UNHCR [...] niet [blijkt] dat de actuele situatie in Noord-Irak in het algemeen en in de provincie Erbil in het bijzonder van die aard is dat burgers er actueel een reëel risico lopen” en omdat “deze nota [...] inhoudelijk aan[sluit] bij hoger aangehaalde door het Commissariaat-generaal overlegde informatie”. Verzoekers bewering dat er geen rekening mee werd gehouden in het bestreden arrest mist aldus feitelijke grondslag. In de mate dat verzoeker aanvoert dat uit die informatie “duidelijk blijkt dat de toestand van destabilisatie heerst in het ganse land zo ook op de plaatsen waar het zogenaamd veilig is” raakt zijn middel de grond van de zaak. De beoordeling van de authenticiteit en bewijswaarde van aangebrachte stukken behoort immers tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die in een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de volle rechtsmacht beschikt. Het eerste middel is voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2. In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de “tussenbeschikking” van 18 november 2014 niet aangegeven “dat er sprake is van een uiterst instabiele toestand in Irak binnen het kader waarvan het niet aangewezen is dat wie dan ook wordt teruggestuurd”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft in die beschikking enkel vastgesteld dat hij op basis van de informatie in het administratief dossier en de algemeen gekende onrustige situatie in Irak mede in acht genomen, niet in staat was om zich een actueel en correct beeld te vormen aangaande de situatie in verzoekers verklaarde regio van verblijf. Verzoekers kritiek mist in die mate feitelijke grondslag. Op basis van de bijkomende informatie die vervolgens werd aangebracht zowel door de commissaris-generaal als door verzoeker besluit de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest dat verzoeker geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming. In de mate dat verzoeker opnieuw een andere feitelijke beoordeling voorstaat, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

3. De wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, te dezen het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, zijn niet van toepassing op de jurisdictionele beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als administratief rechtscollege. Voor het overige kan worden verwezen naar de behandeling van het eerste en het tweede middel. Het derde middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drie april tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams